A **MOHAN LETCHUMANAN**

lwn.

NAPIALPHAVO MOHD YUNUS & SATU LAGI

B MAHKAMAH TINGGI MALAYA, TEMERLOH
SURAYA OTHMAN H
[GUAMAN SIVIL NO: 22-10-2004]
31 MAC 2008

C ***PROSEDUR SIVIL:*** *Res judicata - Kausa tindakan yang sama - Saman terhadap defendan di Mahkamah Sesyen - Saman ditolak - Rayuan dan kebenaran untuk merayu ditolak Mahkamah Tinggi dan Mahkamah Rayuan - Laporan polis oleh defendan mengakui memberi keterangan palsu di Mahkamah Sesyen - Writ saman plaintif untuk mengenepikan penghakiman Mahkamah Sesyen dan Mahkamah Tinggi - Sama ada dicemari res judicata*
D *- Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 A. 18 k. 19(1)(b)*

Plaintif telah memfail satu saman terhadap defendan-defendan ekoran satu kemalangan jalanraya yang melibatkan motorlori yang dipandu oleh defendan kedua dan dimiliki oleh defendan pertama. Hakim sesyen,
E setelah mendengar keterangan 10 orang saksi dalam satu perbicaraan penuh, bagaimanapun menolak permohonan plaintif. Rayuan plaintif terhadap keputusan hakim sesyen telah ditolak oleh Mahkamah Tinggi, dan permohonan kebenaran untuk merayu juga ditolak oleh Mahkamah Rayuan. Kemudian daripada itu, defendan kedua dikatakan telah membuat
F satu laporan polis di mana beliau mengaku telah memberi keterangan palsu semasa perbicaraan di Mahkamah Sesyen. Plaintif mengambil pendirian bahawa berdasarkan laporan polis defendan kedua tersebut, penghakiman Mahkamah Sesyen dan Mahkamah Tinggi di atas harus diketepikan, sekaligus memfail writ saman di sini bagi tujuan tersebut. Defendan berhujah bahawa halperkara sudah menjadi *res judicata* dan
G bahawa writ saman juga adalah pramatang kerana defendan kedua tidak pernah disabit dengan kesalahan perjury di bawah s. 191 Kanun Keseksaan - dan dengan itu memohon supaya writ saman plaintif dibatalkan di bawah A. 18 k. 19(1)(b), (c) dan (d) Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ('KMT'). Permohonan dibenarkan oleh
H Penolong Kanan Pendaftar dan plaintif merayu.

Diputuskan (menolak rayuan):

(1) Tuntutan plaintif adalah satu tuntutan yang boleh dibatalkan di bawah A. 18 k. 19(1)(b) KMT. Ini kerana tuntutan adalah remeh
I dan akan membuatkan mahkamah mendengar semula kes atas kausa yang sama, iaitu kemalangan yang berlaku pada tahun 1990,

sedangkan tiada halkeadaan istimewa wujud. Fraud tidak boleh dikatakan telah dilakukan oleh defendan kedua dengan hanya bersandarkan sekeping laporan polis yang dikatakan telah dibuat oleh defendan kedua. Di peringkat ini, laporan polis tersebut hanyalah satu dakwaan bahawa defendan kedua telah melakukan "perjury" atau berbohong setelah mengangkat sumpah dan ini adalah tidak mencukupi untuk plaintif berjaya dalam tindakan beliau (*Kesarmal & Anor v. Valiappa Chettiar & Anor* (diikuti)). (perenggan 14)

(2) Tuntutan plaintif telah ditolak oleh hakim bicara selepas mendengar 8 orang saksi plaintif dan 2 orang saksi defendan. Rayuan plaintif di mahkamah Tinggi telah pun ditolak dan kebenaran untuk merayu juga ditolak oleh Mahkamah Rayuan. Oleh itu, prinsip *res judicata* adalah terpakai. (perenggan 15)

(3) Sekiranya plaintif dibenarkan memfail tuntutan berdasarkan kepada dakwaan bahawa saksi memberikan keterangan palsu di mahkamah bersandarkan kepada laporan polis yang dibuat selepas perbicaraan penuh, maka ia akan merobohkan benteng (open the floodgates) kerana plaintif seolah-olah akan dibenarkan mencabar keputusan mahkamah dengan mendengar semula kes yang telah pun diputuskan dari segi meritnya. Selain itu, tuntutan plaintif juga adalah terlalu awal dan pramatang. (perenggan 16 & 17)

Kes-kes yang dirujuk:
Bandar Builder Sdn Bhd & Ors v. United Malayan Banking Corporation Bhd [1993] 4 CLJ 7 SC ***(dirujuk)***
Kesarmal & Anor v. Valiappa Chettiar & Anor [1954] 20 MLJ 179 ***(diikuti)***
Taib Awang v. Mohamad Abdullah & Ors [1983] 2 MLJ 413 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Penal Code, s. 191
Rules of the High Court 1980, O. 18 r. 19(1)(b), (c), (d)

Bagi pihak plaintif - Davinia Rajadurai; T/n Kanaga, Suresh & Co
Bagi pihak defendan - Dato' M Ramachelvam; T/n Rama-Rozi & Assoc

Dilaporkan oleh Wan Sharif Wan Ahmad

PENGHAKIMAN

Suraya Othman H:

[1] Ini adalah rayuan oleh plaintiff terhadap keputusan Penolong Kanan Pendaftar (PKP) yang membenarkan defendan untuk membatalkan writ saman plaintif di bawah A. 18 k. 19 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 (PU(A) 50/1980) (KKMT).

A **Latar Belakang Kes**

1. Pada 16 Januari 1990, plaintif mendakwa terlibat dengan kemalangan motolori CM1352 yang dipandu oleh defendan kedua dan dimiliki oleh defendan pertama.

B 2. Pada tahun 1992 plaintif memfailkan saman di Mahkamah Sesyen Temerloh.

3. Pada 21 Mac 2000, Hakim Mahkamah Sesyen menolak tuntutan plaintif setelah mendengar kes secara bicara penuh di mana 10 orang
C saksi memberikan keterangan iaitu lapan orang saksi plaintif dan dua orang saksi defendan.

4. Pada 20 Ogos 2001, Hakim Mahkamah Tinggi telah menolak rayuan plaintif dan keputusan hakim bicara dikekalkan.

D 5. Pada 14 Januari 2003, Mahkamah Rayuan pula telah menolak permohonan kebenaran untuk merayu oleh plaintif.

6. Pada 27 Ogos 2003, defendan kedua dikatakan membuat laporan polis di mana beliau mengaku telah melanggar plaintif dan tidak memberi keterangan yang benar semasa perbicaraan di Mahkamah
E Sesyen.

7. Pada 16 Mac 2004, plaintif memfailkan writ saman ini untuk mengenepikan penghakiman Mahkamah Sesyen dan Mahkamah Tinggi dengan alasan defendan kedua telah memberi keterangan
F yang tidak benar semasa perbicaraan di Mahkamah Sesyen Temerloh.

8. Pada 17 Ogos 2004, defendan memfailkan permohonan saman dalam kamar untuk mengenepikan writ saman plaintif di bawah A. 18 k. 19(1)(b), (c) dan (d) KKMT 1980.
G

9. Pada 11 Disember 2006, PKP membenarkan permohonan defendan untuk mengenepikan writ saman plaintif.

10. Plaintif merayu kepada Mahkamah Tinggi terhadap keputusan PKP.

H **Hujahan Plaintif/Perayu**

[2] Menurut plaintif tindakan di dalam kes ini adalah berdasarkan frod dan pakatan sulit (fraud and collusion), maka penghakiman yang diperolehi di Mahkamah Sesyen terdahulu boleh diketepikan.

I **[3]** Plaintif juga menghujahkan bahawa prinsip *res judicata* adalah untuk menegakkan keadilan dan tuntutan plaintif tidak seharusnya dibatalkan berdasarkan prinsip ini kerana terdapat fakta sumpah bohong (perjury)

yang bukan hanya allegasi tanpa asas. Di dalam kes ini juga terdapat frod yang disengajakan (deliberate fraud) yang telah pun diakui oleh defendan kedua di dalam laporan polis beliau yang dibuat pada 27 Ogos 2003, iaitu selepas prosiding tuntutan pertama plaintif tamat di Mahkamah Sesyen dan Mahkamah Tinggi Temerloh. Plaintif juga menegaskan bahawa isu membuka tandup "floodgates" dan isu tindakan plaintif difailkan terlalu awal (premature) adalah tidak relevan untuk mengkaburi isu-isu yang relevan mengenai kes ini.

Hujahan Defendan/Responden

[4] Menurut defendan terdapat kesalahan ejaan nama defendan kedua di dalam laporan polis yang dibuat pada 27 Ogos 2003. Defendan menghujahkan bahawa tiada sebarang keterangan di hadapan mahkamah yang menunjukkan bahawa defendan kedua membuat laporan polis berkenaan selain daripada pengataan plaintif di dalam affidavit balasannya.

[5] Defendan menggunapakai prinsip *res judicata* kerana tuntutan plaintif terhadap defendan-defendan berdasarkan kemalangan yang sama yang berlaku pada tahun 1990 dan setelah mahkamah mendengar keterangan 10 orang saksi atas isu liabiliti.

[6] Defendan selanjutnya menghujahkan bahawa plaintif tidak berhak untuk mengenepikan perintah Mahkamah Sesyen dan Mahkamah Tinggi dengan alasan defendan kedua memberi keterangan palsu semasa perbicaraan di Mahkamah Sesyen dahulu. Defendan menghujahkan sekiranya tuntutan plaintif ini dibenarkan untuk diteruskan maka ia akan membuka tandup "floodgate" untuk semua orang yang tidak berjaya di dalam tindakan mereka di mahkamah untuk berbuat demikian.

[7] Selepas daripada itu, tindakan plaintif juga adalah difailkan terlalu awal (premature), kerana tiada keterangan di hadapan mahkamah bahawa defendan kedua telah disabitkan dengan kesalahan di bawah s. 191 Kanun Keseksaan (F.M.S Bab 45) iaitu memberi keterangan palsu. Malah dihujahkan lagi tiada sebarang keterangan yang menunjukkan bahawa siasatan pihak polis telah dijalankan atau telah tamat berkenaan dengan "kesalahan" ini.

[8] Seterusnya, plaintif juga gagal memberikan keadaan istimewa (special circumstances) terhadap unsur-unsur "fraud" yang dikatakan telah berlaku.

Ulasan Mahkamah

[9] Mahkamah perlu memutuskan sama ada pihak defendan telah berjaya membuktikan semua bahagian atau salah satu daripada bahagian di dalam A. 18 k. 19(1)(b), (c) dan (d) KKMK atau tidak.

[10] Mahkamah ingin merujuk kepada kes *Bandar Builder Sdn Bhd & Ors v. United Malayan Banking Corporation Bhd* [1993] 4 CLJ 7 di mana Mahkamah Agung telah memutuskan:

> The principle upon which the courts act in exercising its power under any of the four limbs of O. 18 r. 19(1) of the Rules of the High Court 1980 is well settled. It is only in plain and obvious cases that recourse should be had to the summary process under this rule and the summary procedure can only be adopted when it can clearly be seen that a claim or answer is on the face of it "obviously unsustainable".

[11] Maka, menggunapakai kes di atas mahkamah perlulah melihat sama ada tuntutan plaintif adalah sesuatu tuntutan yang "obviously unsustainable" iaitu satu tuntutan yang dengan jelasnya tidak boleh dipertahankan untuk mewajarkan sama ada permohonan defendan untuk membatalkan writ saman plaintif di bawah A. 18 k. 19(1)(b), (c) dan (d) KKMK dibenarkan atau tidak.

[12] Jika diteliti, tuntutan plaintif adalah bersandarkan kepada laporan polis yang dikatakan telah dibuat oleh defendan kedua pada 27 Ogos 2003, di mana defendan kedua sendiri di dalam laporan tersebut menyatakan bahawa beliau telah memberi kenyataan palsu diperbicaraan di Mahkamah Sesyen dahulu.

[13] Mahkamah merujuk kepada kes *Kesarmal & Anor v. Valiappa Chettiar & Anor* [1954] 20 MLJ 179, di mana diputuskan bahawa:

> The judgment in the previous suit is *res judicata* and could only be set aside if fraud were proved and the allegations of fraud could only succeed if it could be shown that this matter was not before the Court in the previous suit or could not with reasonable diligence on the part of the present plaintiffs have been before the Court. The Plaintiffs cannot succeed in that action on their allegation of perjury alone.

[14] Pada hemat mahkamah, tuntutan plaintif di sini adalah salah satu tuntutan yang boleh dibatalkan di bawah A. 18 k. 19(1)(b) KKMT kerana ianya adalah remeh atau menyusahkan, kerana ia akan membuatkan mahkamah terpaksa mendengar semula kes di atas kausa tindakan yang sama iaitu kemalangan yang berlaku pada tahun 1990, walhal tiada keadaan yang istimewa (special circumstances) yang boleh dikatakan bahawa 'fraud' telah pun dilakukan oleh defendan kedua dengan hanya bersandarkan sekeping laporan polis yang dikatakan telah dibuat oleh defendan kedua selepas semuanya telah pun diputuskan oleh mahkamah (Mahkamah Sesyen dan Mahkamah Tinggi) terlebih dahulu. Pada peringkat ini laporan polis tersebut hanya merupakan satu dakwaan bahawa defendan kedua telah melakukan "perjury" atau berbohong selepas mengangkat sumpah dan ini mengikut kes *Kesarmal & Anor v. Valiappa Chettiar & Anor* [1954] 20 MLJ 179 tidak mencukupi untuk plaintif berjaya dalam tindakan beliau.

[15] Lagi pun, tuntutan plaintif telah pun ditolak oleh hakim bicara di Mahkamah Sesyen selepas mendengar keterangan saksi seramai 10 orang termasuk lapan orang saksi plaintif, dan dua orang saksi defendan. Hakim bicara membuat keputusan setelah meneliti kesemua keterangan saksi dan bukan hanya bersandarkan kepada keterangan defendan kedua sahaja. Malah, rayuan plaintif di Mahkamah Tinggi telah pun ditolak dan kebenaran untuk merayu kepada Mahkamah Rayuan juga ditolak. Oleh itu, ia menunjukkan bahawa prinsip *res judicata* adalah terpakai dan keadilan untuk kedua-dua pihak telah pun dikecapi.

[16] Mahkamah turut bersetuju dengan hujahan defendan yang mengatakan bahawa sekiranya plaintif dibenarkan memfailkan tuntutan berdasarkan kepada dakwaan bahawa saksi memberikan keterangan palsu di mahkamah bersandarkan kepada laporan polis yang dibuat selepas perbicaraan penuh, maka ia akan merobohkan benteng "open the floodgates" kerana plaintif seolah-olah akan dibenarkan mencabar keputusan mahkamah dengan mendengar semula kes yang telah pun diputuskan dari segi meritnya.

[17] Tambahan pula, tuntutan plaintif adalah difailkan terlalu awal (premature) kerana tiada apa-apa bukti kukuh yang menunjukkan bahawa defendan kedua telah melakukan 'fraud' dengan memberi keterangan palsu di Mahkamah Sesyen. Defendan kedua tidak atau belum lagi dipertuduh di mahkamah di bawah s. 191 Kanun Keseksaan kerana memberi keterangan palsu dan belum disabitkan dengan "kesalahan" tersebut. Malah tiada sebarang keterangan yang menunjukkan bahawa siasatan polis telah dijalankan atau telah tamat berkaitan "kesalahan" ini, maka isu yang ditimbulkan oleh plaintif pada peringkat ini adalah semata-mata spekulasi sahaja.

[18] Mahkamah merujuk kepada kes *Taib bin Awang v. Mohamad bin Abdullah & Ors* [1983] 2 MLJ 413 di mana di dalam kes tersebut Hakim Mahkamah Tinggi telah memutuskan sedemikian:

> In an action for malicious prosecution it is essential for the plaintiff to aver and prove that the proceeding complained of, terminated in his favour; since the criminal proceedings against the plaintiff in the Kadi's court had not been finally determined by the Syariah Appeal Court in the plaintiff's favour, it was premature for the plaintiff to bring this action;

[19] Dari itu tuntutan plaintif adalah terlalu awal (premature) kerana belum dibuktikan lagi bahawa defendan kedua telah memberi keterangan palsu dalam perbicaraan di Mahkamah Sesyen dahulu.

A **[20]** Oleh yang demikian berdasarkan kepada alasan-alasan yang disenaraikan di atas, rayuan plaintif ini wajarlah ditolak dengan kos dan keputusan yang diberikan oleh PKP pada 11 Disember 2006 membenarkan writ saman plaintif dibatalkan di bawah A. 18 k. 19 KKMT adalah dengan ini dikekalkan.

B **[21]** Rayuan plaintif ditolak dengan kos.

C

D

E

F

G

H

I